

Pál második levele a Korinthusiakhoz - részlet

Pál erőtlensége és Isten ereje

- 12,1 Dicsekednem kell, habár nem használ; rátérek azért az Úr megjelenéseire és kinyilatkoztatásaira.
- 12,2 Ismerek egy embert a Krisztusban: tizennégy évvel ezelőtt - hogy testben-e, vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja -, elragadtatott a harmadik évig.
- 12,3 Én tudom, hogy az az ember - hogy testben-e vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja -,
- 12,4 elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek elmondania.
- 12,5 Ezzel az emberrel dicsekszem, nem pedig önmagammal; ha csak az erőtlenségeimmel nem.
- 12,6 Pedig ha dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondanék, de mérséklem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit tőlem hall;
- 12,7 még a kinyilatkoztatások különleges nagysága miatt sem. Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam.
- 12,8 Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem.
- 12,9 De ő ezt mondta nekem: **"Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz."** Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem.
- 12,10 Ezért a Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.
-